

Kulttuuri | Näyttelyarvostelu

Uuh, juhlaa! Galleria Huudon uusissa tiloissa nähdään iloinen salonkinäyttely

Jätkäsaaresta häädetty galleria sai toimintansa käyntiin uusissa tiloissa hämmästyttävän nopeasti.

Laura Pohjonen: Eye of the Tiger (oik) ja Juokse villi lapsi, 2018. (KUVA: JUKKA GRÖNDAHL / HS)

Sini Mononen

Julkaistu: 30.8. 14:39

-
-

Nykytaide

Huuto oot uuH 23.9. saakka Galleria Huudossa (Eerikinkatu 36), avoinna ti-su 12-17.

VIIME vuodenvaihde oli Galleria Huutoa pyörittävälle Mehiläispesä ry:lle dramaattista aikaa. Yhdistyksen jäsenet olivat remontoineet talkoovoimin koko joululoman ajan Jätkäsaaren L3-satamamakasiineilla sijainnutta galleriaa uuteen uskoon. Tarkoitus oli kunnostaa uusi näyttelytila vanhan kokonaisuuden yhteyteen.

Kaksi päivää remontin valmistumisen jälkeen kaupungilta tuli viesti, että se sulkee koko kiinteistön ja kaikkien vuokralaisten sopimukset irtisanotaan. Alkoi kevään kestävä uusien tilojen metsästäminen. Lopulta toukokuussa Helsingin kaupunki tarjosi Huudolle ja niin ikään Jätkäsaarella toimineelle Galleria Rankalle mahdollisuuden asettua ammattikorkeakoulu Metropolian entisiin tiloihin Eerikinkadulle.

OIKEASTAAN on uskomatonta, että monivaiheisen ja epäonnisenkin kevään jälkeen Huudon toiminnassa on ollut käytännössä vain normaali kesätauko. Jätkäsaaren viimeinen näyttely suljettiin toukokuun lopulla ja syyskausi käynnistyy suuren ryhmänäyttelyn voimin uusissa tiloissa torstaina 30 elokuuta.

Anna Bromsin *How to handle* (2018) sekä *Pause within a pause* (2018) hyödyntävät tiivistepellavaa teosten materiaalina. (KUVA:JUKKA GRÖNDAHL / HS)

Mukana kauden avaavassa näyttelyssä on 47 taiteilijaa. Edellisen kerran näin suuri Huudon ryhmänäyttely koettiin kuusi vuotta sitten järjestön täyttäessä kymmenen vuotta. Anagrammiotsikolla Huuto oot uuH järjestettävä kokonaisuus on riemukas salonkinäyttely. Mukana on monia Huudon luottonimiä sekä jonkin verran myös uudempaa jäsenistöä. Maalausvoittoa kokonaisuutta täydentävät videoteokset ja pari installaatiota.

HUUTO OOT UUH on nimensä mukaisesti oodi taiteilijajärjestölle ja sen uudelle alulle. Eerikinkadun galleria on erityisesti taiteilija **Antti-Ville Reinikaisen** ja Huudon toiminnanjohtaja **Henni Oksmanin** uroteko. Reinikainen on suunnitellut nyt puolen vuoden sisällä kaksi Huudon galleriatilaa ja vastannut niiden pystytyksestä minimaallisilla resurssein.

Entinen Metropolian rakennus sulkee sisäänsä valtavia halleja, joista yhteen Huuto on asettunut. Suuri pylvässali on jaettu valkoisilla seinillä erillisiin tiloihin. Täältä löytyy tila veistoksille ja installaatioille, verhoihin hämärrettävä huone videoille ja kokonaan valolta suljettava pimeähuone.

Galleria Huudon toiminnanjohtaja Henni Oksman viimeistelypuuhissa. Seinällä vasemmalta Vesa Hjortin *Fragmented* (2017), Satu Rautiaisen *Keittiöpöydällä* (2018) ja Laura Ukkosen *Kehtolaulu* (2018). Latiolla Antti-Ville Reinikaisen teokset *Koulutus*, *Säiliö*, *Rahti*, *Kuorma* ja *Astia* (2018). (KUVA: JUKKA GRÖNDAHL / HS)

Katseenvangitsijana toimii hallin läpi halkova, viiteen metriin kohoava valkoinen seinä. Jätkäsaaren harjakorkeus nousi vain kolmeen metriin ja seitsemään metriin kurottuva Eerikinkatu tarjoaa ripustuksellisesti lukemattomasti uusia mahdollisuuksia. Parannuksena entiseen voidaan pitää myös sitä, että Eerikinkadulla toimii taidehallimaisessa tilassa erityisen luontevasti myös yksi

yhtenäinen näyttely. Sellainen on myös *Huuto oot uuH*, jonka aikana pääsee kurkistamaan myös yläkerrassa oleviin taiteilijoiden työhuoneisiin.

ON HELSINGIN onni, että Huuto ja Rankka saivat uusien tilojen kautta toiminnalleen jatkoa. Vielä puoli vuotta sitten kaupungin tilanne näytti synkältä. Huudon ja Rankan kaltaisten taiteilijavetoisten gallerioiden katoaminen kaventaisi kaupungin taidekenttää merkittävästi.

Vaikka Amos Rexin avaaminen kielii suurten instituutioiden hyvinvoinnista, Helsingin taidekenttä tarvitsee kipeästi myös pienempiä taiteilijavetoisia toimijoita. Huuto ja Rankka ovat esimerkki juuri sellaisista joustavista, ketteristä ja ennakkoluulottomista tiloista, joissa syntyy uutta ja mielenkiintoista taidetta. Se on täsmälleen sitä hedelmällistä maaperää, jonka varaan myös kansallisia kokoelmia ja suurten instituutioiden kotimaisen taiteen ohjelmistoa pitkälti rakennetaan.

Marjo Levlinin uudet teokset löytyvät gallerian yläkerrasta. Videolla Fool's Experiment (2018) haavanlehti tanssii tangoa Olavi Virran tahtiin. (KUVA: JUKKA GRÖNDAHL / HS)